

Rozhodnutie o rozklade

Číslo rozhodnutia: 308/PÚ/2013

V Bratislave: 5. 11. 2013

Účastník konania:

1.
Telefónica Slovakia, s.r.o.
Einsteinova 24,
851 01 Bratislava

2.
Slovak Telekom, a.s.
Bajkalská 28
817 62 Bratislava

3.
Orange Slovensko, a.s.
Metodova 8
821 08 Bratislava

Predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda úradu“) ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a § 74 ods. 3 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) rozhodol o rozklade spoločnosti Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469 (ďalej len „účastník konania“ alebo „spoločnosť ST“) proti rozhodnutiu Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. 1469/OER/2013 zo dňa 29.07.2013, ktorým prvostupňový orgán rozhodol o regulácii cien podľa § 12 ods. 3 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách podnikom (spoločnosť Telefónica Slovakia, s.r.o., Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863 (ďalej len „spoločnosť O2“) spoločnosť ST a spoločnosť Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 (ďalej len „spoločnosť Orange“)) s významným vplyvom na veľkoobchodnom trhu služby ukončenia volania v jednotlivých verejných mobilných telefónnych sieťach (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) na základe návrhu osobitnej komisie takto:

podľa § 59 ods. 2 v spojení s § 61 ods. 3 správneho poriadku sa napadnuté rozhodnutie č. 1469/OER/2013 zo dňa 29.07.2013 potvrdzuje a rozklad v celom rozsahu zamietá.

Odôvodnenie:

Prvostupňový orgán po konzultáciách podľa § 10 zákona o elektronických komunikáciách v prvostupňovom rozhodnutí rozhodol vo veci uloženia povinnosti súvisiacej s reguláciou cien prístupu a prepojenia podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách podnikom s významným vplyvom na veľkoobchodnom trhu služby ukončenia volania v jednotlivých verejných mobilných telefónnych sieťach a to tak, že účastníci konania sú podľa § 12 ods. 3 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách povinní od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po dni doručenia tohto rozhodnutia účtovať za službu ukončenia volania maximálnu cenu vo výške 0,01226 € za minútu pri všetkých volaniach ukončených vo verejnej mobilnej telefónnej sieti účastníka konania zostavených v inej národnej alebo zahraničnej mobilnej prípadne fixnej sieti.

Spoločnosť O2, spoločnosť ST a spoločnosť Orange prevzali prvostupňové rozhodnutie dňa 29.07.2013.

Dňa 14.08.2013 bol prvostupňovému orgánu doručený rozklad spoločnosti ST voči prvostupňovému rozhodnutiu.

Podľa § 74 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách proti rozhodnutiu úradu podľa § 12, § 18 až 25 možno podať rozklad.

Rozklad účastníka konania bol podaný dňa 13.08.2013 (na úrad doručený dňa 14.08.2013, a teda bol podaný včasne v zákonnej 15-dňovej lehote a bol zaevidovaný pod č. 1943/OER/2013. Rozklad bol prípustný, nemal však odkladný účinok.

Účastník konania vo svojom rozklade navrhol, aby úrad v rámci autoremedúry rozhodnutie zmenil, alebo aby Predseda Telekomunikačného úradu SR, ako odvolací orgán, napadnuté prvostupňové rozhodnutie preskúmal v celom rozsahu a vzhľadom na dôvody uvedené v rozklade rozhodnutie zrušil a vec vrátil správne mu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie podľa § 59 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Prvostupňový orgán o podanom rozklade nerozhodol v rámci autoremedúry podľa § 57 ods. 1 v spojení s § 61 ods. 3 a v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku a dňa 9. 9. 2013 ho postúpil spolu s celým spisovým materiálom na rozhodnutie Predsedovi Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda úradu“), ako príslušnému správne mu orgánu podľa § 5 správneho poriadku a § 74 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách.

Účastník konania v rámci tzv. národných konzultácií podľa § 10 zákona o elektronických komunikáciách zaslal prvostupňovému orgánu listom zo dňa 23.04.2013 zaevidovanom pod č. 231/OER/2013 pripomienky k návrhu rozhodnutia o regulácii cien. Prvostupňový orgán predložené pripomienky zohľadnil v súlade s § 10 ods. 1 tretia veta a návrh rozhodnutia s odôvodnením predložil v súlade s § 10 ods. 4 zákona o elektronických komunikáciách na t. zv. nadnárodné konzultácie Európskej komisii, orgánu európskych regulátorov a národným regulačným orgánom členských štátov.

Prvostupňovému orgánu bolo dňa 25. 6. 2013 v súlade s § 10 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách doručené Rozhodnutie Komisie vo veci SK/2013/1456: Služby ukončenia volania v jednotlivých mobilných sieťach na Slovensku, č. úradu 1387/OER/2013, v ktorom Európska komisia v bode III. uviedla:

„Komisia preskúmala oznámenie a dodatočné informácie, ktoré poskytol TÚSR, a nemá žiadne pripomienky. Podľa článku 7 ods. 7 rámcovej smernice môže TÚSR návrh opatrenia prijať a, pokiaľ tak urobí, oznámi to Komisii.“

Pripomienky zaslané prvostupňovému orgánu listom č. 57877/2013, č. úradu 1943/OER/2013 zo dňa 13.08.2013 v rámci rozkladu sú v danom rozsahu po vecnej stránke totožné s pripomienkami predloženými už v rámci t. zv. národných konzultácií účastníkom konania zo dňa 23. 4. 2013, č. úradu 231/OER/2013. Úrad sa k jednotlivým pripomienkam vyjadroval taktiež v prvostupňovom rozhodnutí.

Účastník konania v rozklade opätovne uvádza, že prvostupňový orgán napadnutým rozhodnutím porušil ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách tým, že nedostatočne odôvodnil uloženie povinnosti účtovať cenu za ukončenie volania vo verejnej mobilnej telefónnej sieti na základe t.zv. modelu „BU LRIC pure“ (pure bottom-up long-run incremental cost model – čistý vzostupný nákladový model založený na dlhodobých prírastkových nákladoch, ďalej tiež len „LRIC“) spoločnosti ST a tiež ostatným účastníkom konania a taktiež neodôvodnil ako cena stanovená na základe tohto modelu napĺňa účel regulácie, ktorý je úrad pri výkone povinný sledovať a zabezpečovať.

Podľa predsedu úradu účastník nepreukázal tvrdené porušenie ustanovení zákona o elektronických komunikáciách.

Podľa § 23 zákona o elektronických komunikáciách, ak úrad na základe analýzy relevantného trhu súvisiaceho s prístupom alebo prepojením podľa § 17 zistí, že na tomto trhu nie je efektívna hospodárska súťaž a uloženie jednej alebo viacerých povinností podľa § 19 až 22 nepostačuje na to, aby významný podnik určený podľa § 18 nepožadoval neprímerane vysoké alebo neprímerane nízke ceny súvisiace s prístupom alebo prepojením v neprospech koncových užívateľov, môže regulovať ceny významného podniku podľa § 12 zákona o elektronických komunikáciách.

Prvostupňový orgán ukladá povinnosť regulácie cien v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách (podľa § 23). Významný podnik je povinný stanoviť ceny za ukončenie volania vo svojej verejnej mobilnej telefónnej sieti tak, ako mu určí prvostupňový orgán v rozhodnutí o regulácii cien podľa § 12 zákona o elektronických komunikáciách.

Vzhľadom na skutočnosť, že neexistencia súťaže na trhu ukončenia volania v jednotlivých verejných mobilných telefónnych sieťach vytvára predpoklady na to, aby významné podniky mohli požadovať neprímeranú cenu za ukončenie volania vo svojich mobilných sieťach, prvostupňový orgán ukladá spoločnostiam Orange Slovensko, Slovak Telekom a Telefónica Slovakia, ako významným podnikom pri poskytovaní služby ukončenia volania vo svojich verejných mobilných telefónnych sieťach, povinnosť cenovej regulácie.

Podľa záverov vyplývajúcich z analýzy daného relevantného trhu, bez regulácie cien by veľkoobchodné ceny za ukončenie volaní nikdy neklesli na požadovanú úroveň. Uloženie povinností transparentnosti, nediskriminácie a prístupu nie sú postačujúce na zabezpečenie situácie, kedy podniky nebudú požadovať za ukončenie volaní vo svojej sieti neprímerane vysoké ceny.

Povinnosť cenovej regulácie ako takej, bola uložená a odôvodnená samostatným rozhodnutím vo veci určenia významného podniku podľa § 18 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách a uloženia povinností podľa § 19 až 25

zákona o elektronických komunikáciách na veľkoobchodnom trhu služby ukončenia volania v jednotlivých verejných mobilných telefónnych sieťach, č. úradu 1403/OER/2013 zo dňa 10. 7. 2013.

V napadnutom prvostupňovom rozhodnutí sa v súlade s § 12 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách rozhoduje o konkrétnom spôsobe regulácie cien na danom trhu a o konkrétnej výške ceny.

Európska komisia (ďalej len „EK“) vo svojom *Rozhodnutí vo veci SK/2012/1313: Služby ukončenia volania v jednotlivých mobilných sieťach na Slovensku – úprava nápravných opatrení*, t.j. v rozhodnutí k poslednému cenovému rozhodnutiu o určení výšky maximálnych cien na trhu mobilnej terminácie (ďalej len „MTR“) uviedla, že regulačné úrady by mali zaistiť, aby boli sadzby za služby ukončenia volania na nákladovo efektívnej a symetrickej úrovni a že by sa mal v plnej miere zaviesť odporúčaný model.

EK ďalej pripomenula úradu, že ak by navrhol nápravné opatrenie týkajúce sa regulácie cien na obdobie po 31. máji 2013, ktoré by sa odklášalo od práva EÚ a zásad odporúčania o sadzbách za služby ukončenia volania, EK by v takom prípade mohla pristúpiť k otvoreniu II. fázy vyšetrovania podľa článku 7a rámcovej smernice.

EK vo svojom vyjadrení v rozhodnutí vo veci SK/2013/1462:

„Nápravné opatrenia v oblasti regulácie cien na veľkoobchodnom trhu služby ukončenia volania v jednotlivých mobilných sieťach na Slovensku“ zo dňa 22.06.2013 uviedla, že: „úrad očakáva zavedenie sadzieb za služby ukončenia volania v mobilných sieťach podľa modelu BU-LRIC pure najneskôr 1. augusta 2013 ihneď, ako bude možné uzavrieť vnútroštátne správne konanie s tromi príslušnými prevádzkovateľmi s významným vplyvom na trhu. Dátum zavedenia 1. august 2013 nie je v súlade s odporúčaním o sadzbách za služby ukončenia volania na nákladovo efektívnej úrovni (BU-LRIC pure) do 31.12.2012. Keďže návrh opatrenia, ktorý bol EK oznámený podľa článku 7 rámcovej smernice, neobsahuje presný dátum zavedenia, Komisia nemôže otvoriť druhú fázu vyšetrovania podľa článku 7a rámcovej smernice. V každom prípade by otvorenie druhej fázy vyšetrovania viedlo k väčšiemu omeškaniu zavedenia sadzieb za služby ukončenia volania podľa modelu BU-LRIC pure, než je najneskorší termín zavedenia, ktorý aktuálne predpokladá úrad.

EK však úrad naliehavo vyzýva, aby zaviedol symetrické nákladovo orientované sadzby za služby ukončenia volania založené na modeli BU-LRIC pure čo najskôr do 1. júla 2013. Na základe článku 7 ods. 7 rámcovej smernice môže úrad návrh opatrenia prijať a, pokiaľ tak urobí, oznámi to Komisi.

Povinnosť úradu pri regulácii elektronických komunikácií prihliadať na odporúčania a usmernenia EK, vrátane technických noriem a technických špecifikácií pre siete a služby, ktorých zoznam zverejňuje EK v Úradnom vestníku EÚ, vyplýva priamo z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona. Ak sa úrad rozhodne nepostupovať podľa Odporúčania EK, informuje o tom EK a je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie.

Zo širšieho hľadiska predstavuje postup podľa Odporúčania, a takisto plnenie cieľa ustanoveného článkom 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby v platnom znení, ktorým je jednotné uplatňovanie regulačného rámca. V bode 3 recitálu Odporúčania EK o regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných telefónnych sieťach v EÚ (2009/396/ES) zo dňa 07.05.2009 je uvedené, že *„Významné odlišnosti v regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných telefónnych sieťach vytvárajú základné narušenia hospodárskej súťaže.“*

Aplikáciou tohto odporúčania na oblasť cenovej regulácie teda prvostupňový orgán takisto predchádza možnému negatívnemu dopadu na súťažné prostredie.

Výsledkom takto stanovených cien za veľkoobchodnú službu ukončovania volania (pomocou nákladovej metódy BU LRIC pure) je, že všetky významné podniky musia na vnútornom telekomunikačnom trhu účtovať rovnaké ceny a na jednotnom európskom telekomunikačnom trhu sa ceny zjednocujú. Tým dochádza k odstraňovaniu prekážok vstupu na trh a zvyšovaniu konkurencie a tým k zvyšovaniu prospechu pre koncových užívateľov.

Takto stanovené ceny za ukončenie volania podporujú ciele politiky hospodárskej súťaže a ochranu záujmov občanov EÚ, podporujú rozvoj vnútorného trhu, rozvoj súťaže a odstraňujú prekážky pre vytvorenie jednotného trhu najmä tým, že nezvýhodňujú národných operátorov na úkor operátorov v iných členských štátoch.

Podľa predsedu úradu povinnosti uložené významným podnikom boli uložené na základe výsledkov analýzy predmetného trhu, sú v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách, v súlade s Odporúčaním aj s Rámcovou smernicou 2002/21/EC z 2.3.2002. Všetky povinnosti majú za cieľ podporu súťaže, inováciu a investovanie do infraštruktúry a to v prospech koncových užívateľov.

Podľa účastníka konania cena stanovená na základe modelu BU LRIC pure nie je náležite odôvodnená a primeraná, a teda rozhodnutie je nezrozumiteľné, čo ho robí nezákonným.

Model BU LRIC pure je v súlade s Odporúčaním Európskej komisie zo 7. mája 2009 o regulačnom zaobchádzaní s prepojavacími poplatkami v pevných a mobilných sieťach v EÚ (2009/396/ES) (ďalej len „Odporúčanie“). Model vychádza z princípov dlhodobých prírastkových nákladov, ktoré vznikajú operátorovi v súvislosti s poskytovaním ďalších služieb oproti situácii, kedy by túto službu neposkytoval. V telekomunikačnom sektore tento koncept môže viesť, buď k nižším než priemerným nákladom, alebo vyšším nákladom dodatočné kapacity, v závislosti na tom, ako je súčasná sieť využitá.

Aplikácia čistého konceptu hraničných nákladov môže spôsobovať vysokú fluktuáciu v úrovni nákladov v čase, pretože v situácii, kedy je v sieti k dispozícii dostatočná kapacita sú hraničné náklady dodatočných služieb blížiac sa nule, avšak v situácii, kedy sa využitie existujúcej siete priblíži jej technickej kapacite (limitujúcej), náklady na dodatočné kapacity budú veľmi vysoké. V regulačnej praxi sa preto využíva koncept dlhodobých prírastkových nákladov, ktorý je najvhodnejší na aproximáciu dlhodobých prírastkových nákladov, pretože odbúrava volatilitu hraničných nákladov v čase, avšak zároveň podporuje efektívne pridelovanie ekonomických zdrojov, podporuje udržateľnú konkurenciu na mobilnom trhu a maximalizuje úžitok pre koncového užívateľa.

Metóda „pure LRIC“ meria špecifické fixné a variabilné náklady, ktoré sú operátorovi vyvolané poskytovaním danej služby. Z tohto dôvodu je táto metóda považovaná za nákladovo orientovanú.

Navrhovaný metodický prístup úradu vychádza z regulačného rámca Európskej únie zakotveného v Odporúčaní, ktorý zavádza používanie prístupu „LRIC pure“. V bode 13 recitálu Odporúčania je uvedené: „S prihliadnutím na osobitnú charakteristiku trhov s prepojovaním volaní by sa náklady na služby telefónneho prenosu mali vypočítavať na základe prezieravých dlhodobých prírastkových nákladov (ďalej len „LRIC“). Pri modeli LRIC sa všetky náklady stávajú variabilnými, a keďže

sa predpokladá, že všetky aktíva sa z dlhodobého hľadiska nahradia, stanovovanie poplatkov na základe LRIC umožňuje efektívne nahrádzať náklady. Modely LRIC zahŕňajú len tie náklady, ktoré vznikli zabezpečením vymedzeného prírastku. Prístup prírastkových nákladov, pri ktorom sa priradia iba efektívne vynaložené náklady, ktoré by nevznikli, keby sa služba zahrnutá v prírastku viac neposkytovala (t.j. náklady, ktorým možno predísť), podporuje efektívnu výrobu i spotrebu a na minimum obmedzuje možné narušenie hospodárskej súťaže. Čím väčšími sa prepojovacie poplatky vzdiaľujú od prírastkových nákladov, tým k väčšiemu narušeniu hospodárskej súťaže dochádza medzi pevnými a mobilnými trhmi a/alebo medzi prevádzkovateľmi s asymetrickými trhovými podielmi a prevádzkovými tokmi. Je teda odôvodnené uplatňovať čistý prístup LRIC (z angl. „LRIC pure“), pri ktorom je významným prírastkom veľkoobchodná služba prepojovania volaní a ktorý zahŕňa len náklady, ktorým možno predísť.“

Model LRIC pure je odbornou verejnosťou vnímaný ako perspektívny prístup na stanovenie ceny na základe modelovania nákladov, ktoré daná služba vyvolá. V súčasnosti takmer všetky krajiny Európskej únie implementujú alebo plánujú implementovať tento model, čiže ide zároveň o tzv. „best-practice“ v telekomunikačnom sektore.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, model LRIC pure je nákladovo orientovaným modelom, a teda nie je v rozpore s národným regulačným rámcom. Výpočet ceny prepojovacieho poplatku vychádza z efektívne vynaložených nákladov vzniknutých v dôsledku poskytovania služby prepojovania. Predseda úradu, Odporúčanie a ani bežná prax v krajinách Európskej únie nepovažuje za odôvodnené zahŕňať do výpočtu ceny prepojovacích poplatkov náklady, ktoré nevznikli v súvislosti s poskytovaním služby, ktorej sa predmetný výpočet a regulácia týka. Predseda úradu považuje za neodôvodnené zahrnúť do regulovanej ceny prepojovania iné náklady ako tie, ktoré vznikli v súvislosti s poskytovaním služby prepojovania, pretože by takto dochádzalo k financovaniu nákladov na iné služby prostredníctvom „garantovanej“ regulovanej ceny prepojovacích poplatkov. Takýto prístup by bol v rozpore s princípmi trhovej ekonomiky, v rámci ktorých majú byť ceny v čo najväčšej miere riadené trhovými silami

Podľa účastníka konania v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí absentuje priama väzba medzi konkrétnou situáciou na dotknutom relevantnom trhu a stanovenou maximálnou cenou.

Predseda úradu chápe túto námietku tak, že účastníkovi konania nie je zrejmé, akým spôsobom úrad zohľadnil špecifiká konkrétneho slovenského relevantného trhu a konkrétnych dotknutých podnikov pri výpočte ceny a či existuje vzťah medzi touto konkrétnou trhovou situáciou a výpočtom regulovanej maximálnej ceny.

Podľa predsedu úradu je možné priamu väzbu medzi konkrétnou situáciou na dotknutom relevantnom trhu a stanovenou maximálnou cenou vidieť v spôsobe napĺňania modelu na výpočet predmetnej ceny a jeho kalibrácii na podmienky predmetného relevantného trhu, kde boli používané údaje predložené účastníkmi konania, vychádzajúce teda z reálneho ekonomického postavenia regulovaných podnikov. O uvedenom svedčí rozsah takto vyžiadanych vstupných údajov v administratívnom spise. Na ilustráciu napríklad list spoločnosti ST doručený prvostupňovému orgánu dňa 27. 12. 2012, č. úradu 3165/OER/2012, v ktorom spoločnosť ST uvádza: „Spoločnosť ST týmto potvrdzuje, že dáta za r. 2011

poskytnuté úradu v štádiu kalibrácie modelu, v elektronickej forme v prílohe k listu zo dňa 07. 09. 2012 a dáta ktoré následne boli poskytnuté vzhľadom na upresnenú metodiku, považuje za správne a korektné a nemá dôvod ich dopĺňať alebo meniť, a preto úrad ich môže použiť aj pre účely prípravy návrhu rozhodnutia o regulácii cien. “ Podobne list ďalšieho účastníka konania – spoločnosti O2, doručený dňa 4. 1. 2013, č. úradu 4/OER/2013: „... na Vašu žiadosť listom č. 2029/OER/2012 zo dňa 5. 12. 2012 ohľadom predloženia údajov potrebných na reguláciu cien ukončovania volania v jednotlivých verejných mobilných telefónnych sieťach Vám oznamujeme, že zo strany spoločnosti Telefónica Slovakia s.r.o. platia posledné vstupné údaje, ktoré sme Telekomunikačnému úradu SR poskytli dňa 29. 10. 2012.“

Predseda úradu podotýka, že uložením maximálnej ceny za poskytovanie ukončovania volania v mobilnej sieti vypočítanej na základe metódy BU LRIC PURE prvostupňový orgán taktiež prispeje k motivovaniu potenciálnych investorov, čo vyplýva z Preambuly (4) Odporúčania, kde sa uvádza: „Nedostatočné zosúladenie pri uplatňovaní zásad nákladového účtovania na trhoch s telefónnym prenosom v súčasnosti poukazuje na potrebu spoločného prístupu, ktorým sa zabezpečí väčšia právna istota a správna motivácia pre potenciálnych investorov a zníži sa regulačné zaťaženie existujúcich prevádzkovateľov, ktorí v súčasnosti pôsobia v niekoľkých členských štátoch. Cieľ jednotnej regulácie na trhoch s telefónnym prenosom je jasný, uznávajú ho NRO a Komisia ho niekoľkokrát vyjadrila v kontexte hodnotenia návrhov opatrení podľa článku 7 smernice 2002/21/ES.“

Podľa vyjadrenia účastníka konania v rozklade, úrad prikladá neprimerane veľký význam nezáväznému Odporúčaniu Európskej komisie o regulácii prepojovacích poplatkov z r.2009.

Povinnosť prvostupňového orgánu postupovať podľa Odporúčania vyplýva priamo z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách, podľa ktorého úrad pri regulácii elektronických komunikácií prihliada na odporúčania a usmernenia Európskej komisie, vrátane technických noriem a technických špecifikácií pre siete a služby, ktorých zoznam zverejňuje EK v Úradnom vestníku Európskej únie. Ak sa úrad rozhodne nepostupovať podľa Odporúčania EK, informuje o tom EK a je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie. Podľa názoru predsedu úradu nebol zistený žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by malo byť upustené od aplikácie Odporúčania na oblasť cenovej regulácie.

Postup podľa Odporúčania predstavuje napĺňanie cieľa ustanoveného článkom 8 Rámcovej smernice 2002/21/EC z 2.3.2002, ktorým je jednotné uplatňovanie regulačného rámca. V bode 3 recitálu Odporúčania je uvedené, že „Významné odlišnosti v regulačnom zaobchádzaní s prepojovacími poplatkami v pevných a mobilných telefónnych sieťach vytvárajú základné narušenia hospodárskej súťaže.“

Aplikáciou tohto odporúčania na oblasť cenovej regulácie teda úrad takisto predchádza možnému negatívnemu dopadu na súťažné prostredie.

Na ďalšiu podporu potreby prvostupňového orgánu postupovať podľa Odporúčania predseda úradu uvádza vyjadrenie EK vo veci SK/2012/1313 „Služby ukončenia volania v jednotlivých mobilných sieťach na Slovensku – úprava nápravných opatrení“ zo dňa 30.04.2012, v ktorom EK žiada úrad, aby upravil svoju metódu stanovovania referenčných hodnôt takým spôsobom, aby už v období pred 31.05.2013 viedla k zníženiu sadziieb za služby ukončenia volania v mobilných sieťach v súlade s Odporúčaním o sadzbách za služby ukončenia volania. EK

pripomína úradu, že ak by navrhol nápravné opatrenie týkajúce sa regulácie cien na obdobie po 31.05.2013, ktoré by sa odklášalo od práva EÚ a zásad Odporúčania o sadzbách za služby ukončenia volania, EK by v takom prípade mohla pristúpiť k otvoreniu II. fázy vyšetrovania podľa článku 7a rámcovej smernice.

Podľa účastníka konania prvostupňový orgán dostatočne neodôvodnil, ako regulovaná cena napomôže riešiť hospodársku súťaž na dotknutom trhu.

Podľa zistení predsedu úradu prvostupňový orgán pri ukladaní povinností, teda pri regulácii relevantného trhu č. 7 uložením cenovej regulácie modelom BU LRIC PURE podľa Odporúčania súlade s § 11 ods. 3 zákona o elektronických komunikáciách dbal na maximálny prospech koncových užívateľov a súčasne v súlade s § 11 ods. 4:

- použil jednotný regulačný prístup,
- zabezpečil, aby za podobných okolností nedochádzalo k diskriminácii pri zaobchádzaní s podnikmi,
- chráni efektívnu hospodársku súťaž v prospech spotrebiteľov,
- podporuje efektívne investície do kvalitnej a modernej infraštruktúry a jej inovácie,
- prihliadol na investičné riziko podnikov,
- zohľadnil rovnaký stav hospodárskej súťaže v rôznych geografických oblastiach štátu,
- vzhľadom k tomu, že na predmetnom trhu neexistuje efektívna a trvalo udržateľná hospodárska súťaž, uložil SMP podnikom povinnosti podľa tohto zákona.

Uložením maximálnej ceny za poskytovanie ukončovania volania v mobilnej sieti vypočítanej na základe metódy BU LRIC PURE prvostupňový orgán taktiež prispeje k motivovaniu potenciálnych investorov, čo vyplýva z Preambuly (4) Odporúčania, kde sa uvádza: *„Nedostatočné zosúladenie pri uplatňovaní zásad nákladového účtovania na trhoch s telefónnym prenosom v súčasnosti poukazuje na potrebu spoločného prístupu, ktorým sa zabezpečí väčšia právna istota a správna motivácia pre potenciálnych investorov a zníži sa regulačné zaťaženie existujúcich prevádzkovateľov, ktorí v súčasnosti pôsobia v niekoľkých členských štátoch. Cieľ jednotnej regulácie na trhoch s telefónnym prenosom je jasný, uznávajú ho NRO a Komisia ho niekoľkokrát vyjadrila v kontexte hodnotenia návrhov opatrení podľa článku 7 smernice 2002/21/ES.“*

Dôkazom toho, že úradom použitá metóda na výpočet maximálnej ceny, ktorú sú významné podniky oprávnené maximálne účtovať za ukončenie volaní, podporuje investície je citácia z Explanatory k Odporúčaniu o terminačných poplatkoch, str 16:

„Terminačné poplatky, ktoré sa približujú k dlhodobým prírastkovým nákladom z poskytovania tejto služby, budú viesť k zvýšenej konkurencii a k nižším maloobchodným sadzbám pre celý rad spotrebiteľov, a pritom stále umožní efektívnu úhradu nákladov a primerané podnety na investície.“

Podľa názoru predsedu úradu postup podľa Odporúčania je správny, pretože prispieva k rozvoju vnútorného trhu, nevytvára bariéry rozvoja vnútorného trhu v súlade s cieľmi politiky a regulačnými princípmi zakotvenými v článku 8 rámcovej smernice a pretože prinesie čo najväčší prospech pre koncových užívateľov.

Podľa článku 13 (2) Prístupovej smernice Národné regulačné orgány zabezpečia, aby všetky predpísané mechanizmy nákladovej návratnosti alebo

metodiky cenotvorby slúžili na podporu efektívnej a udržateľnej hospodárskej súťaže a maximalizáciu prínosov pre zákazníkov.

Prvostupňový orgán zbral do úvahy hlavný účel regulácie a základný cieľ regulačného rámca Európskej únie, a to:

1. zabezpečovanie ochrany hospodárskej súťaže,
2. prispievanie k rozvoju vnútorného trhu a
3. presadzovanie záujmov koncových užívateľov.

Podľa záverov analýzy relevantného trhu č. 7 by bez regulácie cien veľkoobchodné ceny za ukončenie volaní nikdy neklesli na požadovanú úroveň. Uloženie povinností transparentnosti, nediskriminácie a prístupu sú nepostačujúce na zabezpečenie toho, aby podniky za ukončovanie volaní vo svojej sieti nepožadovali neprimerane vysoké ceny.

Účastník konania tvrdí, že tým, že výroky napadnutého rozhodnutia vychádzajú z kalkulácie nákladov teoretickej siete, dochádza v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí k porušeniu princípu objektivity, primeranosti a odôvodnenosti regulácie, ktoré je prvostupňový orgán povinný rešpektovať.

Prvostupňový orgán stanovil cenu za službu ukončenia volania, ktorá vychádza z nákladov teoretického efektívneho podniku využitím vzostupného nákladového modelu čistých prezieravých dlhodobých prírastkových nákladov (Bottom up Long Run Incremental Costs pure, ďalej len „BU LRIC pure“). Uplatnenie modelu je v súlade s koncepciou rozvoja siete efektívneho podniku.

Náklady i cena za službu ukončenia volania sú v modeli počítané na zaťaženie v hlavnej prevádzkovej hodine s prihliadnutím na technické rezervy, pretože na uvedené zaťaženie je nutné dimenzovať sieť efektívneho podniku a nesúvisí s cenovou a marketingovou politikou podniku. „Prírastok (increment) prevádzkového zaťaženia“, t.j. veličina, ktorá je základom pre výpočet nákladov na službu ukončenia volania sa viaže k hlavnej prevádzkovej hodine. Model vypočítal náklady efektívneho podniku na elektronické komunikačné služby so zahrnutím ukončenej prevádzky v mobilných sieťach a náklady bez zahrnutia ukončenej prevádzky v mobilných sieťach. Rozdiel resp. prírastok (increment) v nákladoch bol následne vydelený objemom ukončenej prevádzky. Kalkulácia prírastku založená na prírastkových nákladoch identifikuje ako jediné relevantné náklady tie, ktoré závisia od objemu dodatočnej prevádzky. Takto vypočítaná cena za službu ukončenia volania nezahŕňa náklady, ktoré nezávisia od objemu prevádzky t.j. fixné a spoločné náklady. Z uvedeného dôvodu je efektívnou cenou (transparentnou a nediskriminačnou) za služby ukončenia volania.

Model pre stanovenie prírastkových nákladov za službu ukončenia volaní v mobilných telefónnych sieťach **transformuje vstupy od podnikov na efektívne vstupy na základe porovnania vstupných dát poskytnutých podnikmi pôsobiacimi na trhu a priemernej hodnoty vstupných dát poskytnutých podnikmi v prípade, že je to technicky možné.**

Cieľom modelu je vypočítať cenu za službu ukončenia volania jedného teoretického podniku a preto vychádza z celkovej prevádzky všetkých podnikov poskytujúcich služby na mobilných sieťach na Slovensku, tzn. z jedného teoretického trhu, na ktorom pôsobí viac podnikov. Teoretický podnik simuluje správanie efektívneho podniku na plne konkurenčnom trhu. Efektívny podnik je podnik využívajúci efektívne technológie a efektívne sieťové prvky, pričom sa vychádza z priemernej ceny vstupov pri súčasnom zohľadnení kapacitných parametrov zariadení.

Úrad začal pripravovať model BU LRIC pure v spolupráci so spoločnosťou PricewaterhouseCoopers Slovakia, s.r.o. (ďalej len „PwC“) od marca 2012. Významné podniky sa zúčastňovali celého procesu prípravy a odskúšania modelu.

Úrad je toho názoru, že všetky povinnosti uložené významným podnikom boli uložené na základe výsledkov analýzy predmetného trhu, sú v súlade so zákonom o elektronických komunikáciách, v súlade s Odporúčaním aj s Rámcovou smernicou 2002/21/EC z 2.3.2002 a preto neporušil princíp objektivity, primeranosti a odôvodnenosti regulácie. Všetky povinnosti majú za cieľ podporu súťaže, inováciu a investovanie do infraštruktúry a to v prospech užívateľov.

Podľa účastníka konania zvolený postup znemožňuje uplatniť účastníkovi konania všetky náklady nevyhnutne potrebné na poskytovanie služby ukončovania volania, čo vyplýva z § 12 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách. Znemožnenie uplatnenia efektívnych nákladov prislúchajúcich k uvedenej službe nie je podľa účastníka spravodlivé ani odôvodniteľné ani z ekonomického pohľadu a ani teoretický efektívny operátor nie je schopný dlhodobo poskytovať služby pod efektívne vynakladané náklady, čo prvostupňový orgán v prvostupňovom rozhodnutí nezohľadnil.

Tu je potrebné účastníka konania upozorniť, že z hľadiska pozitívneho práva sa na napadnuté rozhodnutie ustanovenie § 12 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách nevzťahuje, pretože povinnosť regulácie cien bola účastníkom uložená podľa § 12 ods. 3 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách a ako je uvedené v § 12 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách prvá veta: „**Ak úrad rozhodne o spôsobe regulácie cien podľa odseku 3 písm. c), určí v rozhodnutí metódu kalkulácie cien, ktorá ...**“, daný odsek sa vzťahuje len na špeciálny typ rozhodnutia o metóde kalkulácie cien, kde je podniku uložená povinnosť podľa písm. c) záväzným spôsobom vypočítať cenu. V prípade regulácie podľa písm. a) však cenu vypočíta a určí úrad.

Vo všeobecnosti však cenová regulácia na základe modelu LRIC pure nie je v rozpore so zákonom o elektronických komunikáciách, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách nikde (dokonca ani v § 12 ods. 5 zákona o elektronických komunikáciách) explicitne neustanovuje povinnosť zahrnúť pri cenovej regulácii všetky náklady; naopak v súlade s Odporúčaním je nevyhnutné pri cenovej regulácii **zohľadňovať iba efektívne vynaložené náklady**. Prvostupňový orgán teda pri cenovej regulácii na danom relevantnom trhu postupoval podľa Odporúčania.

Spoločnosťou ST požadovaná možnosť uplatniť v cene všetky náklady v plnej výške by znamenalo odklon od prístupu stanovenom v Odporúčaní. Z pohľadu spoločnosti ST sú všetky náklady oprávnené a je potrebné ich zahrnúť do ceny. Ale každá metóda pre výpočet ceny stanovuje, ktoré náklady sú oprávnené a vstupujú do výpočtu ceny a ktoré nie.

Aj keby prvostupňový orgán použil ako metódu pre reguláciu napr. FAC (metóda plne alokovaných nákladov) došlo by pri nej k označeniu niektorých nákladových položiek za neoprávnené a nemohli by do výpočtu vstupovať. Ak by to tak nebolo, potom by to znamenalo v dôsledku absencie akejkoľvek regulácie, pretože bez stanovenia modelu pre výpočet ceny nie je možné vypočítať efektívnu cenu a účastník by si mohol do ceny zarátať v podstate akékoľvek náklady.

Z uvedeného vyplýva, že model zahrňuje do vypočítanej ceny všetky objektívne a oprávnené náklady spojené s poskytovaním danej služby. Zároveň však

úrad nepovažuje za opodstatnené, aby cena za ukončovanie volania kompenzovala akékoľvek iné náklady, ktoré spoločnosť ST považuje za nezohľadnené v cene iných regulovaných služieb.

V bode 13 recitálu Odporúčania je uvedené: „S prihliadnutím na osobitnú charakteristiku trhov s prepojovaním volaní by sa náklady na služby telefónneho prenosu mali vypočítavať na základe prezieravých dlhodobých prírastkových nákladov (ďalej len „LRIC“). Pri modeli LRIC sa všetky náklady stávajú variabilnými, a keďže sa predpokladá, že všetky aktíva sa z dlhodobého hľadiska nahradia, stanovovanie poplatkov na základe LRIC umožňuje efektívne nahrádzať náklady. Modely LRIC zahŕňajú len tie náklady, ktoré vznikli zabezpečením vymedzeného prírastku. Prístup prírastkových nákladov, pri ktorom sa priradia iba efektívne vynaložené náklady, ktoré by nevznikli, keby sa služba zahrnutá v prírastku viac neposkytovala (t.j. náklady, ktorým možno predísť), podporuje efektívnu výrobu i spotrebu a na minimum obmedzuje možné narušenie hospodárskej súťaže. Čím väčšími sa prepojovacie poplatky vzdávajú od prírastkových nákladov, tým k väčšiemu narušeniu hospodárskej súťaže dochádza medzi pevnými a mobilnými trhmi a/alebo medzi prevádzkovateľmi s asymetrickými trhovými podielmi a prevádzkovými tokmi. Je teda odôvodnené uplatňovať čistý prístup LRIC (z angl. „LRIC pure“), pri ktorom je významným prírastkom veľkoobchodná služba prepojovania volaní a ktorý zahŕňa len náklady, ktorým možno predísť.“

V bode 14 recitálu Odporúčania je uvedené: „Náklady, ktorým možno predísť predstavuje rozdiel medzi zistenými celkovými dlhodobými nákladmi prevádzkovateľa, ktorý poskytuje komplexné služby a zistenými celkovými dlhodobými nákladmi prevádzkovateľa, ktorý poskytuje kompletné služby okrem veľkoobchodnej služby prepojovania volania poskytovanej tretím stranám (t.j. samotné náklady prevádzkovateľa, ktorý neposkytuje služby prepojovania volaní tretím stranám). Aby sa zabezpečilo primerané priradenie nákladov musia sa odlišiť náklady, ktoré súvisia s prevádzkou, t.j. všetky fixné i variabilné náklady, ktoré rastú so zvyšujúcou sa úrovňou prevádzky, a tie náklady, ktoré nesúvisia s prevádzkou t.j. všetky náklady, ktoré so zvyšujúcou sa úrovňou prevádzky nerastú“.

Náklady, ktoré nesúvisia s prevádzkou sa na účely výpočtu ceny za ukončovanie volania neberú do úvahy. Z nákladov, ktoré súvisia s prevádzkou, sa k relevantnému prírastku ukončovania volania priradia iba tie náklady, ktorým by sa dalo predísť, keby sa neposkytovala služba ukončovania volania. Tieto náklady, ktorým možno predísť, sa vypočítajú tak, že náklady, ktoré súvisia s prevádzkou, sa najprv priradia k iným službám a potom sa ku službe ukončovania volania priradia len zostatkové náklady. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový orgán nemohol cenu počítať iným modelom ani zahrnúť do výpočtu ďalšie nákladové položky.

Predseda úradu nepovažuje uvedený výpočet za „podnákladový“, keďže umožňuje zahrnutie nákladov vzniknutých v dôsledku poskytovania služby ukončenia volania. Tieto sú v súlade s európskym regulačným rámcom považované na inkrementálne (prírastkové), teda výpočet vychádza z princípu posledného inkrementu.

Zahrnutím iných nákladov ako tých, ktoré vznikli v súvislosti so službou ukončovania volania, by úrad postupoval v rozpore so základnými regulačnými princípmi. Náklady na neregulované služby by boli financované prostredníctvom „garantovanej“ regulovanej ceny prepojovacích poplatkov, čo by bolo v rozpore s princípmi trhovej ekonomiky, v rámci ktorých majú byť ceny v čo najväčšej miere riadené trhovými silami.

Cieľom cenovej regulácie nie je postupná degradácia regulovanej služby, ale ochrana a rozvoj efektívneho súťažného prostredia zabránením uplatňovania neprimerane vysokých cien a to tak na vnútornom telekomunikačnom trhu, ako aj na

jednotnom európskom telekomunikačnom trhu. Model BU LRIC pure je medzi členskými štátmi rozšírený nákladovo orientovaný model. Výpočet ceny za službu ukončovania volania vychádza z efektívne vynaložených nákladov vzniknutých v dôsledku poskytovania služby ukončenia volania. Predseda úradu ani Odporúčanie nepovažuje za odôvodnené zahŕňať do výpočtu ceny za ukončenie volania náklady, ktoré nevznikli v súvislosti s poskytovaním danej služby. Vzhľadom na fakt, že stanovená cena vychádza z efektívne vynaložených nákladov vzniknutých s poskytovaním služby ukončenia volania, nemožno ceny považovať za podnákladové.

Účastník konania ďalej v rozklade tvrdí, že použitý prístup spôsobuje obmedzenie možnosti investovania zdrojov do rozvoja a inovácií potrebných na úspešné pôsobenie na trhoch elektronických komunikačných služieb, čo je v rozpore s princípmi regulácie spočívajúcej v podpore efektívnej hospodárskej súťaže.

Podľa predsedu úradu tvrdenie, že ceny vypočítané modelom BU LRIC pure spôsobujú obmedzenie možnosti investovania zdrojov do rozvoja inovácií nie je ničím podložené.

V použitom postupe pri kalkulácii regulovanej ceny je výška vypočítanej ceny za službu ukončenia volania vo verejnej mobilnej telefónnej sieti ovplyvnená okrem iného aj premennou WACC (weighted average cost of capital), t.j. hodnotou primeranej miery návratnosti vloženého kapitálu. V tejto premennej WACC, t.j. v priemernej miere návratnosti vloženého kapitálu je zodpovedajúcim spôsobom zohľadnené investičné riziko, ako aj všetky ostatné podstatné náležitosti pre stanovovanie ceny, ktoré znáša investujúci podnik.

Ide o nesprávne chápanie aktívnej povinnosti úradu podporovať investície do sietí nových generácií. Úrad v súlade s § 23 zákona o elektronických komunikáciách prihliada na mieru investovania významným podnikom s uznaním primeranej návratnosti vloženého kapitálu a s tým spojených rizík špecifických pre konkrétny nový investičný projekt. Model prepočíta náklady na dané volania vrátane primeraného zisku, ktorý je stanovený na úrovni váženého priemeru nákladov na kapitál – WACC. V tomto prípade sa jedná o nesprávny výklad zákona spoločnosťou ST.

Dôkazom toho, že prvostupňovým orgánom použitá metóda na výpočet maximálnej ceny, ktorú sú SMP podniky oprávnené maximálne účtovať za ukončenie volaní, podporuje investície je citácia z Explanatory k Odporúčaniu o terminačných poplatkoch, str. 16:

„Terminačné poplatky, ktoré sa približujú k dlhodobým prírastkovým nákladom z poskytovania tejto služby, budú viesť k zvýšenej konkurencii a k nižším maloobchodným sadzbám pre celý rad spotrebiteľov, a pritom stále umožní efektívnu úhradu nákladov a primerané podnety na investície.“

Podľa účastníka konania je cenová regulácia obsiahnutá v napadnutom prvostupňovom rozhodnutí v rozpore s ústavným právom na ochranu majetku, nakoľko obmedzuje podnik v dispozícii s majetkom – núti ho poskytovať službu so stratou.

Cenová regulácia obsiahnutá v prvostupňovom rozhodnutí nie je v rozpore s ústavnými právami ani chránenými záujmami regulovaného podniku. Je vykonávaná v súlade so zákonom a na základe zákona je aj obmedzované právo

regulovaného subjektu podnikat', prípadne slobodne nakladať so svojím majetkom. Pri cenovej regulácii úrad postupuje výlučne na základe zákona a zákonom stanoveným spôsobom, čím naplňa požiadavku vyjadrenú v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Cieľom ani výsledkom regulácie nie je nútené poskytovanie určitej služby so stratou, ale poskytovanie služby za nákladovo orientované ceny vychádzajúce z efektívne vynaložených nákladov. K efektívne vynaloženým nákladom sa pripočítava takisto miera návratnosti vynaložených nákladov (WACC), ktorá zabezpečuje, aby poskytovanie služby bolo primerane ziskové.

Žiaden významný podnik ako regulovaný subjekt, teda ani spoločnosť ST ako účastník konania nemôže očakávať, že cenová regulácia jej zabezpečí úhradu neefektívne vynaložených nákladov, nákladov nesúvisiacich s danou službou alebo nákladov, ktoré sa do výpočtu ceny pomocou model BU LRIC pure nezahŕňajú. K efektívne vynaloženým nákladom t.j. k nákladom efektívneho podniku sa pripočítava miera návratnosti vynaložených nákladov (WACC), ktorá zabezpečuje, aby poskytovanie služby bolo primerane ziskové a potom je absolútna hodnota primeraná.

Ďalšou námietkou účastníka konania je, že cenová regulácia na základe modelu BU LRIC je v rozpore s právom EÚ, ako konštatoval aj Národný súd v Holandsku, keďže nástroje regulácie používané pred uplatnením Odporúčania sú s regulačným rámcom EÚ súladné a nie je právny dôvod ich sprísňovať.

K vyššie uvedenej námietke predseda úradu uvádza, že v prípade cenovej regulácie v Holandsku nastal prípad, kedy národný súd zaviazal národný regulačný orgán (OPTA), aby uplatnil pri cenovej regulácii inú metodiku ako je BU LRIC pure uvádzanú v Odporúčaní. Európska komisia následne začala tzv. fázu II vyšetrovania postupu OPTA, nakoľko zastáva názor, že odklon od odporúčanej metodiky nezaručuje naplnenie cieľov regulácie uvedených v článku 8 rámcovej smernice. V marci 2012 Orgán európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (BEREC) vo svojom stanovisku k danej veci podporil stanovisko Európskej komisie. V júni 2012 vydala Európska komisia Odporúčanie, v ktorom uviedla:

- 1. OPTA by mala pozmeniť alebo stiahnuť opatrenia obsahujúce povinnosť cenovej kontroly týkajúcej sa poplatkov účtovaných operátormi s významným postavením na trhu/na trhoch fixného a mobilného ukončovania v Holandsku, aby sa zabezpečilo, že ocenenie skutočných nákladov pre poplatky aplikované na trhoch fixného a mobilného ukončovania je založené na metóde BU LRIC pure, čo je najvhodnejšia metóda pre reguláciu poplatkov na trhoch fixného a mobilného ukončovania.*
- 2. OPTA by mala zaviesť metodiku stanovenú v Odporúčaní bezodkladne a v každom prípade najneskôr 1.januára 2013, s ohľadom na ciele stanovené v článku 8 odsek 3 písmeno d) rámcovej smernice, ktorá požaduje, aby OPTA spolupracovala s ostatnými národnými regulačnými orgánmi, s Komisiou a BEREC tak, aby zabezpečil rozvoj jednotného regulačného postupu, a ako je odporúčené Európskou komisiou v Odporúčaní, ktoré uznáva nalievajúcu potrebu zabezpečiť, aby spotrebiteľia získali čo najviac výhod pokiaľ ide o termínačné poplatky založené na skutočných nákladoch.*

Predseda úradu sa stotožňuje s názorom Európskej komisie a rozhodol sa postupovať v súlade s Odporúčaním.

Čo sa týka ďalšieho postupu pri cenovej regulácii v Holandsku predseda úradu zistil, že Holandský národný regulátor Authority for Consumers and Markets (ACM), predtým OPTA, zverejnil dňa 2.07.2013 na webovej stránke EK návrh rozhodnutia, v ktorom navrhuje uložiť významným podnikom povinnosť cenovej regulácie založenej na efektívnych nákladoch a metóde BU LRIC pure. Maximálna cena za ukončenie volania vo verejnej mobilnej telefónnej sieti vo výške 0,01019 € na základe tohto návrhu by mala platiť od 1.09.2013.

Predseda úradu dňa 2.10.2013 doručil spoločnosti ST list označený ako Výzva pred vydaním rozhodnutia, č. úradu 251/PÚ/2013, v ktorom účastníkovi konania v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku dal možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k podkladu ako aj k spôsobu jeho zistenia, prípadne aby navrhol jeho doplnenie. Predseda úradu určil lehotu na využitie tohto práva v dĺžke 7 pracovných dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Totožné výzvy predseda úradu doručil aj spoločnosti O2 dňa 21.10.2013, č. úradu 274/PÚ/2013 a spoločnosti Orange dňa 21.10.2013, č. úradu 273/PÚ/2013.

Spoločnosť ST dňa 11.10.2013 doručila predsedovi úradu list označený ako *Vyjadrenie k podkladu rozhodnutia pred jeho vydaním – regulácia cien prepojenia na VOT č.7*, v ktorom uviedla, že v plnom rozsahu trvá na svojom rozklade a potvrdzuje svoj návrh, aby predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky ako odvolací orgán napadnuté Rozhodnutie preskúmal v celom rozsahu, následne ho zrušil a vrátil vec prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Ostatní účastníci konania svoje právo na vyjadrenie sa v určenej lehote nevyužili.

Na základe vyššie uvedeného považuje predseda úradu prvostupňové rozhodnutie za správne, vydané v súlade s platnými právnymi predpismi SR, cieľmi regulácie elektronických komunikácií podľa § 11 zákona o elektronických komunikáciách, zároveň za dostatočne odôvodnené, jasné a zrozumiteľné, aby rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné. Na jeho preskúmanie je príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Ing. Ladislav Mikuš
predseda TÚ SR